

PRILOGA 2 (spremnj dopis – 2. del) – podatki o izvedbi notranjih postopkov pred odločitvijo na seji vlade:

1. Zahteva predlagatelja za:		
a)	obravnavo neusklajenega gradiva	DA
b)	nujnost obravnave	NE
c)	obravnavo gradiva brez sodelovanja javnosti	NE
2. Predlog za skrajšanje poslovnih rokov z obrazložitvijo razlogov:		
/		
3. Gradivo se sme objaviti na svetovnem spletu:		DA
4. Gradivo je lektorirano:		DA (lekturo opravila Lektor'ca Nataša Purkart s.p.)
5. Gradivo je pripravljeno na podlagi sklepa vlade št. ... z dne ...		
6. Predstavitev medresorskega usklajevanja:		
<p>Gradivo je bilo 13. 4. 2017 posredovano v medresorsko usklajevanje vsem ministrstvom in vladnim službam.</p> <ul style="list-style-type: none">– Mnenje brez pripomb so dali naslednji organi: Ministrstvo za infrastrukturo, Ministrstvo za kulturo, Ministrstvo za obrambo, Ministrstvo za okolje in prostor;– Mnenje s pripombami so dali naslednji organi: Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti (MDDSZEM), Ministrstvo za finance (MF), Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo (MGRT), Ministrstvo za javno upravo (MJU), Ministrstvo za notranje zadeve (MNZ), Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport (MIZŠ), Ministrstvo za zunanje zadeve in Služba Vlade RS za zakonodajo (SVZ). <p>Gradivo je bilo 29. 5. 2017 posredovano v ponovno medresorsko usklajevanje SVZ. MJU je bil odgovor z opredelitvijo do podanih pripomb, skupaj z besedilom členov posredovan 1. 6. 2017. Istega dne so bili odgovori z opredelitvijo do podanih pripomb posredovani tudi MZZ, MIZŠ, MNZ, MF in MGRT (MDDSZEM ločen dopis ni bil posredovan, saj so bile pripombe prejete v medresorskem usklajevanju v celoti upoštevane).</p> <p>V ponovnem usklajevanju je MGRT posredoval odgovor, da pripomb nima, MZZ, MIZŠ, MNZ in MF na posredovane dopise niso odgovorili.</p> <p>Pripombe pa so v ponovnem medresorskem usklajevanju posredovali:</p> <p>MJU (dopis št. 007-280/2017/21, 12. 6. 2017 in dopis št. 007-280/2017/23, 16. 6. 2017):</p> <p><u>K predlagani spremembi 4. člena:</u> <i>Definicijo »oseb odgovornih za javna naročila« je treba posodobiti na način, da ureditev ne bo strožja za javna naročila na področju obrambe in varnosti kot za javna naročila, ki se oddajajo na splošnem ali infrastrukturnem področju. Predlagano, da se definicija prilagodi stanju in razmeram na področju javnih naročil. Predlagatelj je predlogu sledil in besedilo 10. točke 4. člena spremenil na način, da ureditev ustreza ureditvi na področju javnega naročanja.</i></p> <p><u>K predlaganemu novemu 15.a členu:</u> <i>Kljub temu, da se ureja svojevrsten (sui generis) postopek, ki ima lahko svoje posebnosti, izraženi pomisleki, ali navedeni postopek zagotavlja ustrezno varstvo pravnega položaja in »pošten postopek«, ki mora zagotavljati pravici do sodelovanja in obravnavanja, tudi sodelovanja v ugotovitvenem postopku, kar je pri predmetni ureditvi zgolj izjema in ne pravilo (zdi se, da bi</i></p>		

omenjeno pravilo, glede izjeme moralo biti zapisano nasprotno). Predlagatelj izraženih pomislekov ni upošteval. Postopki pred KPK so pomembni le za osvetlitev določenih dejstev in nimajo neposrednih pravnih posledic za obravnavane osebe, pri čemer ravno zaradi »sui generis« narave teh postopkov, predvideno smiselno uporabo ZUP in pretekle izkušnje v praksi dela KPK, posamezne institute postopka in pravice udeleženih oseb predlagatelj ureja (drugače) prilagojeno naravi postopka pred KPK. Upošteva se navedeno se obravnavani osebi zagotavlja pravico do sodelovanja preko možnosti izjasnitve o navedbah glede dejanskega stanja v osnutku ugotovitev o konkretnem primeru, ki ji ga mora posredovati komisija in preko javne objave njenega odgovora.

K predlaganemu novemu 15.b členu:

Predlagano, da se jasneje opredeli razmerje med zapisnikom in zvočnim posnetkom. Ni namreč jasno, kaj se v primeru snemanja razgovora navede v zapisnik, del katerega je elektronska kopija. Predlagatelj je predlogu sledil in v 15.a členu oblikoval nov dvanajsti odstavek, ki navedena razmerja natančneje opredeljuje.

K predlagani spremembi 16. člena:

Postopek pred komisijo je postopek pred državnim organom z jasno določenimi pristojnostmi, ki vplivajo na pravni položaj oseb, zato »zbiranje informacij« v postopek ne sodi. Taka dejanja ne smejo imeti vpliva na odločanje komisije, niti ne morejo biti del dokumentacije v obliki »uradnih zaznamkov«. Predlagatelj pripombe ni upošteval, saj gre za ureditev, ki izhaja že iz 67. člena Poslovnika KPK, pri čemer se Vrhovno sodišče RS v sodbi št. I Up 291/2015, 25. 10. 2016, do pravne narave uradnih zaznamkov komisije oziroma dopustnosti le-teh ni posebej (negativno) opredelilo. Poleg tega navedena določba predstavlja dodatno zaščito in varnost t.i. žvižgačev in s tem tudi dodatno spodbudo k podaji informacij, relevantnih za odkrivanje ravnanj, ki so v nasprotju z ZIntPK in ki so po vsebini praviloma občutljive, tako z vidika vpletenosti prijavljenih oseb, kot tudi z vidika morebitne kasnejše izpostavljenosti prijavitelja povračilnim ukrepom.

K veljavnemu 26. členu:

Predlagana sprememba določbe ZIntPK, ki se s predlaganim zakonom sicer ne spreminja, v povezavi s 100. členom ZJU. V osnutku ZJU-1, ki ga pripravljajo na MJU, so sicer predvideli, da drugi del ZJU velja za javne uslužbenke v državnih organih in občinskih upravah, razen določbe glede opravljanja drugih dejavnosti in nasprotja interesov, ki velja tudi za druge oziroma za vse javne uslužbenke javnega sektorja, pri čemer je posebej opredeljeno, da za poslovodne organe veljajo enake omejitve kot za uradnike na položaju iz petega in šestega odstavka 100. člena ZJU. Ker ni mogoče predvideti, kdaj se bo usklajevanje z ZJU-1 nadaljevalo, poleg tega pa ZJU ureja sistem javnih uslužbencev le v državnih organih in občinah in ne v celotnem javnem sektorju in ker je predlog ZIntPK-C že v postopku sprejemanja, predlagano, da se navedeno vprašanje uredi z novelo ZIntPK-C enako in enotno za vse javne uslužbenke javnega sektorja.

Predlagatelj pripombe ni upošteval. Veljavni 26. člen ZIntPK, ki ureja nezdržljivost opravljanja funkcije, se uporablja le za funkcionarje, pri čemer je v tem kontekstu potrebno upoštevati tudi določbo 3. člena ZIntPK, iz katere izhaja, da se lahko posamezna vprašanja z drugim zakonom uredijo drugače. V izogib obremenitvi KPK zaradi morebitnih dodatnih širitev pristojnosti in morebitnih očitkov o prekomernem poseganju v določbe drugih zakonov, in zaradi siceršnjega obsega predlagane novele, je predlagatelj s predlogom ZIntPK-C posegel le v določbe tistih zakonov, ki na sistemski ravni ne nudijo primerljivih kriterijev, ki bi zagotavljali enakovredno obravnavo vseh uradnih oseb (38.a člen Zakona o gospodarskih družbah, določbe ZJU, ki se nanašajo na darila in določbe Zakona o poslancih, ki se nanašajo na nezdržljivost funkcije poslanca z drugimi funkcijami in dejavnostmi).

K predlagani spremembi 30. člena:

Glede na ugotovitve Komisije za preprečevanje korupcije, da donacije lahko predstavljajo vir tveganj

za kršitev integritete in za pojav korupcijskih tveganj, saj lahko prejemnika postavijo v odvisen položaj, ponovno predlagano, da se v člen doda obveznost, da prejemniki donacij o tem vodijo seznam in tudi tega posredujejo 1x letno komisiji. Dejstvo, da donacije postanejo last delodajalca, tveganj ne odpravlja, s tem, ko je komisija seznanjena s takimi primeri, lažje vrši nadzor nad proračunskimi uporabniki po uradni dolžnosti, neodvisno od morebitnih prijav. Predlagatelj kljub ponovni proučitvi podanemu predlogu ni sledil, saj ocenjuje, da donacije z navezno okoliščino na Zakon o javnih financah zagotavljajo zadostno mero transparentnosti (tudi za potrebe prikaza prejetih donacij), pri čemer se s predlagano ureditvijo v ničemer ne posega v nadzorstvene pristojnosti komisije na področju sprejemanja daril oziroma donacij.

K predlagani spremembi 35. člena (peti odstavek):

Predlagana sprememba na način, da bi moral naročnik izjavo pridobiti v postopku javnega naročanja, s čimer bi fakultativni razlog za izključitev iz ZJN-3 postal obvezen, in sicer v vseh postopkih javnega naročanja. Opozorjeno tudi na delno podvajanje predlaganega novega petega odstavka 35. člena s šestim odstavkom 14. člena ZIntPK, kar bi kazalo smiselno združiti v eno izjavo, ali pa ju vsaj časovno razmejiti in izjavo o nepovezanosti iz petega odstavka 35. člena pridobiti v postopku javnega naročanja. Predlagatelj je pripombo v prvem delu upošteval ter besedilo petega odstavka ustrezno dopolnil. V preostalem delu predlagatelj pripombe ni upošteval, šesti odstavek 14. člena ZIntPK je namreč namenjen preverjanju, ali je pri sklepanju pogodb prišlo do obida zakonskih omejitev skozi fiduciarna lastništva, medtem ko predlagani peti odstavek 35. člena ZIntPK predpisuje omejitev poslovanja med naročniki v javnem sektorju na eni strani in med funkcionarji ter njihovimi družinskimi člani na drugi strani.

K predlagani spremembi 68. člena:

Predlagano, da bi se število podatkov na zapisu o lobističnem stiku zmanjšalo le na podatke o tem kdo je lobiral, za koga in v zvezi s čim, pri kom in kdaj. Trenutno zakonsko zahtevani podatki o tem ali se je lobiranec identificiral, kakšen je bil način lobiranja in ali je lobiranec lobista preveril (trenutni obrazec), so dejstva, ki jih mora lobiranec preveriti že prej preden sploh pristane v stik, ki ob neizpolnjevanju vseh treh kumulativno izpolnjenih pogojev mogoče sploh ne bo predstavljal lobističnega stika oziroma lobiranja, ki zahteva zapis o lobističnem stiku. V primeru, da lobiranec vsega navedenega pred stikom ni izvedel, se z lobistom sploh ne sme sestati oziroma mora stik zavrniti. Glede na navedeno se zdi nesmiselno, da se to zapisuje naknadno po že izvedeni zavrnitvi, ker je z zavrnitvijo stika cilj zakona dosežen. Poleg tega je trenutno stanje takšno, da se nekateri zahtevani podatki na zapisu o lobističnem stiku in o prijavi lobiranca o prepovedanih ravnanjih lobiranja podvajajo. Predlagatelj pripombe ni upošteval, saj meni, da je navedba podatka o identifikaciji lobista v skladu z namenom in cilji določb ZIntPK glede lobiranja, pri čemer ne gre prezreti, da glede na predlagano vsebino tretjega odstavka izostanek identifikacije lobista, ob izpolnjenih dodatnih pogojih, izključuje sestavo zapisa o lobiranju. Glede ostalih izpostavljenih vsebin v veljavnih obrazih, ki jih uporablja KPK (način lobiranja in ali je lobiranec lobista preveril) pa predlagatelj pojasnjuje, da navedeni podatki v drugem odstavku predlagane določbe niso zajeti.

K predlaganemu novemu 75. a členu (četrti in osmi odstavek):

Ker ZDIJZ določenim subjektom, ki izpolnjujejo pogoje po drugem odstavku 34. člena, omogoča zaračunavanje cene za ponovno uporabo podatkov (npr. AJPES), predlagano, da se četrti odstavek dopolni z navedeno izjemo, pri čemer komisija teh podatkov ne sme ponuditi za prosto ponovno uporabo (osmi odstavek). Predlagatelj je pripombo upošteval ter besedilo četrtega odstavka ustrezno dopolnil. Ker podatki, ki jih bo komisija javno objavljala ne bodo nujno primerni za ponovno uporabo s tehničnega vidika, se v predlaganem (sedaj) devetem odstavku določa dostopnost teh podatkov tudi v strojno berljivi obliki, skupaj z meta podatki, ki definirajo njihovo strukturo in omogočajo enostavno nadaljnjo uporabo, pri čemer je glede na namen takšne objave podatkov (nadaljnja uporaba), povsem razumljivo, da komisija podatkov organov za katere velja izjema iz

četrtga odstavka tega člena, v tej obliki ne bo objavljala.

SVZ (dopis št. 231-3/2017/4, 13. 6. 2017):

Splošna pripomba:

Ponovno poudarjeno, da bi bilo treba zaradi obsežnih sprememb in dopolnitev pripraviti nov zakon, tudi zaradi vsebine, ki jo ta novela zakona ureja, in predvsem zaradi tako podrobnega urejanja posameznih vprašanj in uvajanja novih javno pravnih postopkov, po katerih bo odločala KPK. Ponovno tudi opozorjeno, da so člani preobsežni oziroma prenормirani in da kot taki lahko v praksi prinašajo nejasne in mestoma neuporabne rešitve. Dejstvo, da so posamezni člani zgolj preneseni iz veljavnega poslovnika KPK, ni dovolj prepričljiv in utemeljen razlog za tako obsežno in podrobno normiranje, niti ne opravičuje priprave novele namesto novega zakona.

Predlagatelj pripombe splošne narave ni upošteval ter s tem v zvezi ponovno pojasnjuje, da predlagana novela sicer res vsebinsko posega v več poglavij veljavnega zakona (sprememba poglavij o evidencah in kazenskih določbah predstavlja redakcijsko uskladitev s spremembami posameznih institutov), pri čemer gre ob upoštevanju v preteklosti zaznanih težav in pomanjkljivosti v zakonski ureditvi, na katere sta opozorila tako prejšnji kot tudi aktualni senat KPK, težav v zvezi s postopki imenovanja funkcionarjev KPK, sodne prakse v zvezi s t.i. »sui generis« postopki, ki jih KPK po veljavni ureditvi vodi upošteva subsidiarno uporabo določb ZUP in skladno z določbami Poslovnika KPK (kar se je v praksi tudi sicer izkazalo kot problematično), v pretežni meri za spremembe in dopolnitve, ki predstavljajo nadgradnjo veljavne ureditve, na določenih mestih pa poenotenje ureditve že uveljavljenih zakonskih institutov in ne za sistemsko nove rešitve, ki bi narekovala pripravo novega zakona.

K predlaganemu novemu a13.a členu:

Poudarjeno, da gre za presplošno ureditev, po kateri lahko KPK izvaja nadzor glede enega ali več področij in v eni ali več institucijah, z drugimi nadzornimi organi ali sama. Pri tem tudi ni jasno, na čigavo pobudo se začne takšen postopek in kdo konkretno ga vodi. Poleg tega sankcija za nesodelovanje subjekta nadzora ne more biti obveščanje javnosti, saj to samo po sebi ni sankcija, temveč gre pri obveščanju javnosti zgolj za zagotavljanje transparentnosti vodenja določenega postopka oziroma delovanja organa. Nadalje ni jasno, kako se sodelovanje drugih nadzornih državnih organov sklada s predpisi, na podlagi katerih delujejo ti organi, predvsem glede vodenja postopka takšnega nadzora in tudi priprave končnih ugotovitev/poročila. Ponovno opozorjeno tudi na dejstvo, da vsak postopek nadzora ali odločanja, predviden z veljavno zakonodajo, vodijo za to usposobljeni javni uslužbenci oziroma funkcionarji, ki imajo poleg predpisane izobrazbe (ustrezne smeri) opravljene tudi določene strokovne in druge izpite. Zato se postavlja vprašanje, kdo bo vodil postopke systemskega nadzora in ali bo za to sploh ustrezno usposobljen. Vsekakor bi bilo treba tovrstni postopek nadzora ustrezno predvideti in domisliti in ne zgolj prepisati iz poslovnika KPK.

Predlagatelj pripomb ni upošteval. Kot že pojasnjeno gre za enega od ključnih orodij KPK za identifikacijo in odpravo systemskih korupcijskih tveganj ter drugih systemskih odklonov neetičnega ali nezakonitega ravnanja, pri čemer gre za orodje, ki ga KPK uporablja že od leta 2012. Na pomembnost in tudi dodano vrednost navedenega instituta, katerega izvedba je zamejena na subjekte, ki so zavezani izvajati določbe ZIntPK in na področja, za katera je v zakonu določeno, da nadzor nad njimi opravlja KPK, kažejo tudi letna poročila KPK (npr. glej poročilo o delu KPK za leto 2016; systemski nadzori na področju zaposlovanja v javnih zavodih, področju zdravstva, avtorskih in podjemnih pogodb ter izplačevanja drugih dodatkov). Predlagatelj nadalje pojasnjuje, da se postopek systemskega nadzora lahko začne na lastno pobudo KPK ali na podlagi prijave, pri čemer postopek vodijo uslužbenci KPK (odločitev o uvedbi, sprejem osnutka in končnega poročila skladno s predlagano določbo drugega odstavka 11. člena sodi v pristojnost senata KPK), ki tudi sicer vodijo nadzore v konkretnih primerih, tako da je v tem delu tudi odvečen pomislek glede strokovne usposobljenosti za izvedbo systemskega nadzora (slednji se od postopkov v konkretnih primerih

razlikujejo le glede obsega teh nadzorov, medtem ko razlike v zahtevanih strokovnih znanjih, ki so določeni z Aktom o sistemizaciji KPK, ni). Predlagana ureditev po mnenju predlagatelja tudi v ničemer ne posega v pristojnosti drugih nadzornih državnih organov, saj slednji v okviru sodelovanja v nadzoru, preverjajo spoštovanje predpisov iz svojega delovnega področja in v skladu z matičnimi zakonskimi pristojnostmi. Predlagatelj nadalje pojasnjuje še, da je glede obveščanja javnosti o nesodelovanju pri izvedbi nadzora smiselno izhajal iz ureditve kot jo pozna 42. člen Poslovnika Računskega sodišča Republike Slovenije v zvezi z 27. členom Zakona o Računskem sodišču, pri čemer se je glede na pravno naravo postopkov, ki jih vodi KPK in glede na zasledovan cilj obveščanja javnosti o postopkih, ki jih vodi, odločil za objavo v primeru, ko subjekt v nadzoru ne sodeluje. Kljub temu, da objava ni sankcija v klasičnem pomenu besede, pa tako kot v primeru ostalih objav po določbah ZIntPK, ne gre prezreti njenega publicitetnega učinka.

K predlagani spremembi 22. člena:

Ponovno izpostavljeno, kakšne kompetence imajo predsednik Sodnega sveta, predsednik Državnotožilskega sveta, predsednik Uradniškega sveta in redni profesor prava, da bodo lahko odločali o osebnostni primernosti funkcionarjev KPK v predvidenem postopku. Še vedno ni obrazloženo, za kakšen postopek v konkretnem primeru gre. Čeprav imata podobno določbo glede osebnostne primernosti npr. Zakon o sodniški službi in Zakon o državnem pravobranilstvu, pa ne poznata postopka ugotavljanja osebnostne (ne)primernosti. Glede na navedeno določanje tovrstnega postopka ni primerno in bi bila lahko sporna tudi njegova izpeljava v praksi. Predlagatelj je pripombo upošteval ter iz 22. člena črtal vsebino, ki se nanaša na postopek naknadnega ugotavljanja osebnostne (ne)primernosti funkcionarjev KPK in posledično na razrešitev iz navedenega razloga.

K predlagani spremembi 30. člena:

KPK ne more izdajati predpisov, podzakonske predpise lahko na podlagi zakona na državni ravni izdajajo le vlada in ministri. SVZ je na neustavnost pravilnika, ki bi ga izdala KPK, ki ni oblastni organ izvršilne veje oblasti niti ni pravna oseba, da bi bila lahko nosilec javnega pooblastila, opozarjala že ob pripravi veljavnega zakonskega besedila. Poudarjajo, da je določanje načina razpolaganja z darili, vodenja seznama in drugih vprašanj v zvezi s sprejemanjem daril predmet predpisa, in sicer zakona, saj gre za določanje obveznosti javnih uslužbencev in funkcionarjev, ki morajo biti urejene na ravni zakona. Le z izrecnim zakonskim pooblastilom lahko vlada izda uredbo za uresničevanje pravic in obveznosti (ne pa tudi za njihovo določanje) državljanov in drugih oseb. Predlagatelj pripombe ni upošteval. Glede na to, da iz veljavne ureditve šestega odstavka 31. člena ZIntPK izhaja, da KPK določi način razpolaganja z darili, vodenja in vsebino seznama daril s čimer v zvezi je KPK sprejela tudi Pravilnik o omejitvah in dolžnostih funkcionarjev v zvezi s sprejemanjem daril (Uradni list RS, št. 53/10) in glede na to, da se po predlagani ureditvi področje sprejemanja daril ureja enotno, torej tudi za javne uslužbence, je predlagatelj ohranil ureditev po kateri KPK, ki je pristojna za izvajanje zakona, natančneje določi način razpolaganja z darili, določanja vrednosti daril (kar sodi med izvedbeno vprašanje), vodenja seznama daril in druga izvedbena vprašanja. Predlagatelj pri tem dodaja, da se takšna ureditev, ki velja od sprejema ZIntPK dalje, to je od leta 2010 ni izkazala za problematično, ob sprejemu ZIntPK pa takšni ureditvi ni nasprotovala tudi Zakonodajno pravna služba Državnega zbora RS (prvotno predlagano izdajo vladne uredbe, je v zakonodajnem postopku na podlagi vloženega amandmaja nadomestila izdaja pravilnika).

Pripombe po uvrstitvi gradiva na vlado - novo gradivo 1

Pripombe so podali MF, MK, MJU, MNZ in MIZŠ.

Pripombe MF in MK so bile upoštevane. Ocena finančnih posledic je popravljena in upošteva dejstvo, da je bil proračun za leti 2018 in 2019 že sprejet ter da so bile finančne posledice predloga zakona v proračunu KPK že upoštevane.

Pripombe MNZ po dodatnem usklajevanju niso bile upoštevane. Predlagana sprememba definicije integritete v 1. členu posega v že uveljavljeno definicijo, ki se z novelo ne spreminja. V dodatnem usklajevanju je bilo podano pojasnilo glede določbe 8. člena (4. odstavek 12. člena ZINTPK), kjer je v letnih statističnih poročilih predviden tako podatek o podanih kazenskih ovadbah kot o poročilih v obravnavanih primerih korupcijskih kaznivih dejanj.

Pripombe MJU po dodatnem usklajevanju niso bile upoštevane. Pripombe v povezavi s 100. členom ZJU so že bile obravnavane v predhodnem usklajevanju, novela ZIntPK-C pa ne spreminja ureditve v tem delu. Pripombe z vidika odprave administrativnih ovir k 23. členu niso bile upoštevane, saj že potekajo pogovori med MJU in KPK z namenom optimizacije izpolnjevanja obrazcev. Dodatni predlogi za izboljšave pa presegajo okvir te novele in bodo obravnavani pri bodočih spremembah. Upoštevan pa je bil predlog dopolnitve 16 točke v 1. členu, tako da se kot lobiranci navedejo tudi funkcionarji in uslužbenci v upravi lokalne skupnosti.

Dopolnjena je obrazložitev k 21. členu (s katerim se spreminja 5. odstavek 35. člena ZIntPK) iz katere izhaja, da se obveznost pisne izjave poslovnega subjekta nanaša na situacije iz prvega in tretjega odstavka 35. člena ZIntPK.

Pripombe MIZŠ k 4. členu glede poimenovanja stopnje izobrazbe so redakcijske narave in niso bile upoštevane, saj besedilo novele sledi uveljavljeni terminologiji, ki jo določa tudi 87. člen ZJU.

Novo gradivo 2

Na podlagi naknadne pripombe MDDSZ z dne 18.12.2017 je črtana beseda "posvojitelj" v 6. točki 1. člena ter besedna zveza »posvojitelja, posvojenca« v 3. alineji prvega odstavka 3. člena (7.a člena), saj v skladu z Zakonom o zakonski zvezi in družinskih razmerjih s posvojitvijo postanejo razmerja med otrokom in posvojiteljem enaka kot med starši in otroci, zato se v ta namen uporablja enak pojem kot za rodne otroke.

Datum pošiljanja: 13. 4. 2017, 29. 5. 2017 (1. 6. 2017), gradivo na vlado 5.12.2017, novo gradivo 1 15.12.2017.

Gradivo je usklajeno:	v celoti/ <u>večinoma</u> /delno
	Bistvena neusklajena vprašanja in razlogi za neupoštevanje predlogov izhajajo iz prejšnje točke tega obrazca.

PRILOGE:

- **mnenja organov s katerimi gradivo ni usklajeno:**

Mnenje MJU (dano v ponovnem medresorskem usklajevanju):

Številka: 007-280/2017/21

Datum: 12.6.2017

EVA: 2016-2030-0057

Zadeva: Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije – mnenje MJU

Zveza: vaš dopis z dne 13. 4. 2017

Ministrstvo za javno upravo je v ponovno medresorsko usklajevanje prejelo predlog **Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije**.

Strokovne službe ministrstva (STIPS, DJN, OAO, DJS) so preučile odgovor Ministrstva za pravosodje na skupne pripombe Ministrstva za javno upravo na predlog členov Predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (v nadaljevanju: ZIntPK-C), ter **v nadaljevanju posredujemo odgovore**.

Odgovor

k 15.a členu

predlog na tem mestu ureja postopek opravljanja razgovora na seji komisije. Kljub temu, da predlogu ne nameravamo nasprotovati, ker se zavedamo, da se ureja svojevrsten (sui generis) postopek, ki ima lahko svoje posebnosti, opozarjamo na naslednje pomisleke in morebiten ponovni razmislek o njih..

Postopek pred komisijo je javnopravni postopek, v katerem se obravnavajo dejanska vprašanja, ki vplivajo na pravni položaj nadziranega. Kljub temu, da ne želimo prejudicirati ureditve, je sporno, ali postopek zagotavlja ustrezno varstvo pravnega položaja. Po naši oceni (ne glede na posebnosti), morajo procesna pravila zagotavljati "pošten postopek," odstopi od ustavno uveljavljenih načel iz 22. člena URS pa morajo zdržati presojo sorazmernosti posega. V skladu s prej omenjenimi pravnimi standardi se namreč v vsej postopkih zagotavlja pravico do sodelovanja in obravnavanja, tudi sodelovanja v ugotovitvenem (preiskovalnem) postopku, kar je pri predmetni ureditvi zgolj izjema, ne pravilo. V dvanajstem odstavku se na primer določa, da se razgovor z vabljen osebo opravlja posamično, brez navzočnosti drugih oseb, če komisija ne odloči drugače.

Zdi se, da bi se omenjeno pravilo, glede izjeme moralo zapisati nasprotno, da komisija izjemoma odloči, da se razgovor opravi brez navzočnosti drugih oseb. Predlagamo, da predlagatelj ponovno oceni, ali pravila predlaganega postopka zagotavljajo spoštovanje nujnih procesnih standardov, ki omogočajo zaščito nadzirane osebe.

k 15.b členu:

predlagamo, da se jasneje opredeli razmerje med zapisnikom in zvočnim posnetkom. V skladu z 15.a se razgovori zvočno snemajo. Ocenjujemo, da ni jasno, kaj se v primeru snemanja razgovora navede v zapisnik, del katerega je tudi elektronska kopija.

k 16. členu:

v šestem odstavku se kot posebno uradno dejanje komisije in njenih uslužbencev določa "opravljanje razgovorov in zbiranje informacij." Kot že omenjeno, če bo predlagatelj vztrajal na omenjeni specifikaciji, rešitvi ne bomo nasprotovali, čeprav smo do nje zadržani. Pri tem samo po sebi ne moti, da gre za razgovor izven seje in uradnih prostorov, ampak dejstvo, da se formalizira neuradno dejanje. Vendarle je postopek pred komisijo postopek pred državnim organom z jasno določenimi pristojnostmi, ki vplivajo na pravni položaj, zato "zbiranje informacij" po naši oceni tja ne sodi. Še toliko bolj, ker je od osebe, s katero se razgovor opravlja odvisno, ali dovoli snemanje, ali pisanje zapisnika. Sprašujemo se, kako postopa komisija ali uslužbenec, če se oseba ne strinja s snemanjem ali pisanjem zapisnika. Takih dejanj ni mogoče opravljati in ne smejo imeti vpliva na odločanje komisije, niti ne morejo biti del dokumentacije v obliki "uradnih zaznamkov." Take osebe bi komisija kvečjemu morala povabiti na uradni razgovor po 15.a členu.

k 1., 20., členu novele – veza javna naročila

Nadalje ugotavljamo, da naše pripombe niso bile v celoti upoštevane, (za celovito in pravilno razumevanje oziroma interpretacijo posameznih členov so ključne tudi njihove obrazložitve, ki pa temu gradivu niso priložene, saj jih namerava predlagatelj skupaj s popravki vladnega gradiva oblikovati naknadno), zato v zvezi s temi predlaganimi členi ZIntPK-C ponovno opozarjamo na sledeče in predlagamo, da poiščemo druge variante sprememb.

Definicija osebe odgovorne za javna naročila

Definicijo »osebe, odgovorne za javna naročila«, ki se je v praksi nemalokrat pokazala za nejasno in težko razumljivo, je treba posodobiti tako, da ureditev ne bo strožja za javna naročila, ki se oddajo na področju obrambe in varnosti, kot je za javna naročila, ki se oddajo na splošnem ali infrastrukturnem področju, zlasti upošteva statistične podatke za leto 2015, iz katerih izhaja, da javna naročila na področju obrambe predstavljajo 0,69 % vseh naročil oziroma 0,72 % vrednosti vseh naročil (tj. naročil na splošnem in infrastrukturnem področju ter področju obrambe in varnosti). Strožja ureditev za javna naročila na področju obrambe in varnosti velja zaradi določbe »in kadar gre za javna naročila, za katera ni potrebno izvesti postopka javnega naročanja, če je vrednost naročila enaka ali višja od vrednosti za izvedbo postopka zbiranja ponudb po predhodni objavi, ne glede na to ali so ta naročila ali del dokumentacije o javnem naročilu v skladu z zakonom, ki ureja tajne podatke, označeni s stopnjo tajnosti«. Na podlagi slednje so namreč zajete tudi izjeme od pravil javnega naročanja na področju obrambe in varnosti, če je vrednosti naročila (brez DDV) enaka ali višja od 418.000 EUR, medtem ko izjeme od pravil javnega naročanja na splošnem in infrastrukturnem področju niso zajete. Postopek zbiranja ponudb po predhodni objavi je bil namreč svoj čas postopek, ki se je uporabljal na vseh področjih javnega naročanja, od leta 16. 4. 2014 dalje pa se ta postopek ne uporablja več na splošnem in infrastrukturnem področju, temveč zgolj na področju obrambe in varnosti.

Ministrstvo za javno upravo meni, da bi bilo treba to definicijo v celoti zapisati jasneje in enotno ter jo prilagoditi stanju in razmeram na področju javnih naročil. Nedvomno se je obseg oseb, odgovornih za javna naročila, od uveljavitve Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije spremenil zaradi sprememb javno naročniške zakonodaje. Najmanjši potreben poseg v to definicijo pa mora biti takšen, da se definicija po novem glasi tako:

»osebe, odgovorne za javna naročila«, so: osebe, ki jih naročniki imenujejo v strokovne komisije za oddajo javnega naročila in ki odločajo, potrjujejo in predlagajo vsebino razpisne dokumentacije, ocenjujejo ponudbe oziroma naročniku predlagajo izbor ponudnika, kadar gre za javna naročila, za katera je potrebno v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje, izvesti postopek javnega naročanja, razen postopek naročila male vrednosti ali postopek zbiranja ponudb po predhodni objavi, in kadar gre za javna naročila, za katera ni potrebno izvesti postopka javnega naročanja, če je vrednost naročila enaka ali višja od vrednosti za izvedbo postopka naročila male vrednosti, na področju obrambe in varnosti pa enaka ali višja od vrednosti za izvedbo postopka zbiranja ponudb po predhodni objavi, ne glede na to ali so ta A

k 20. členu:

Pripomba, podana k petem odstavku 35. člena zakona ni upoštevana, s pojasnilom zakaj ne, se ne moremo strinjati v celoti. Nedvomno ZJN-3 konflikt interesov določa kot fakultativni razlog za izključitev in ne kot obvezen. Iz Zakona o integriteti in preprečevanju

korupcije pa izhaja, da mora naročnik izjavo o nepovezanosti pridobiti v postopku javnega naročanja in/ali pred sklenitvijo pogodbe in/ali pred prevzemom posla. Če naročnik fakultativnega razloga za izključitev iz ZJN-3 ne uporabi v postopku javnega naročanja, temveč ga pridobi po pravnomočnosti odločitve o oddaji javnega naročila (če fakultativnega razloga naročnik ni uporabil, pred tem izjave ne more pridobiti), pa se lahko izkaže, da je bil ves napor za oddajo javnega naročila zaradi povezanosti ponudnika in funkcionarja naročnika zaman, saj mora naročnik izvesti nov postopek javnega naročanja. Če naročnik ugotovi povezanost ponudnika, ki ga namerava izbrati z funkcionarjem naročnika v postopku javnega naročanja, pa lahko izbere drugo uvrščenega. V skladu z navedenim in v luči zmanjšanja administrativnih bremen naročnikov in ponudnikov, menimo, da bi morali z ZIntPK-C določbo petega odstavka 35. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije spremeniti tako, da bi moral naročnik izjavo pridobiti v postopku javnega naročanja, s čimer bi fakultativni razloga za izključitev iz ZJN-3 pravzaprav postal obvezen, in sicer v vseh postopkih javnega naročanja. Poleg tega opozarjamo tudi na delno podvajanje predlaganega novega petega odstavka 35. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije s šestim odstavkom 14. člena veljavnega Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije. Medtem, ko naročnik v skladu s šestim odstavkom 14. člena pred sklenitvijo pogodbe pridobi izjavo o lastniških povezavah ponudnika zgolj za naročila od 10.000 EUR dalje, bo moral ob predlaganem novem petem odstavku 35. člena dodatno v postopku javnega naročanja, pred sklenitvijo pogodbe ali prevzemom posla pridobiti še izjavo o tem, da njegov lastnik ni povezan s funkcionarjem naročnika. Navedeni je smiselno združiti v eno izjavo ali pa ju vsaj časovno razmejiti in izjavo o nepovezanosti iz novega pretega odstavka 35. člena pridobiti v postopku naročanja.

k 25. členu

Ministrstvo v celoti vztraja na pripombah, ki jih je podalo k 25. členu, četrtemu in osmemu odstavku, predvsem tudi pri dopolnitvi besedila četrtega odstavka novele ZIntPK-C.

Bistvo pripomb je v tem, da, kolikor je določen organ kot je npr. Ajpes upravičen zaračunavati ceno za ponovno uporabo določenih baz podatkov iz razloga specifičnih pravil za lastno financiranje (ne gre za državni organ, ki bi se v celoti financiral iz državnega proračuna), da v tem primeru, tudi KPK ne sme ponuditi takšnih celotnih baz podatkov za prosto ponovno uporabo javnosti, saj bi se s tem obšle določbe ZDIJZ, ki takemu organu omogočajo zaračunavanje.

V prilogi posredujemo upravno odločbo na podlagi katere je AJPES, skladno z ZDIJZ, upravičen zaračunavati ceno za ponovno uporabo. Na podoben način lahko tudi kulturne institucije praviloma vedno zaračunavajo ceno za ponovno uporabo podatkov. ZIntPK mora navedene (zelo redke) izjeme ustrezno upoštevati.

K 30., 37. in 38. členu predloga zakona nimamo več pripomb.

Ponovno pa posredujemo dodatni predlog, ki se nanaša na določbe ZIntPK, ki urejajo opravljanje drugih dejavnosti, namenjene pridobivanju dohodka ali premoženjske koristi (26. člen ZIntPK, ki se z novelo ZIntPK-C sicer ne spreminja), v povezavi s 100. členom ZJU

100. člen ZJU in prepoved opravljanja drugih dejavnosti velja za javne uslužbence v državnih organih in občinah. Iz prakse prejemamo predloge, naj se vprašanje prepovedi opravljanja drugih dejavnosti uredi za vse javne uslužbence v celotnem javnem sektorju.

Tako npr. Inšpektorat za javni sektor opozarja, da bi bilo treba omejitve in obveznosti iz 100. člena ZJU, predvsem v prvem odstavku, urediti za vse javne uslužbence v javnem sektorju, torej tudi za javne uslužbence v javnih agencijah, javnih zavodih, javnih skladih, javnih gospodarskih zavodih in drugih osebah javnega prava, če so posredni uporabniki državnega proračuna ali proračuna samoupravne lokalne skupnosti.

V osnutku ZJU-1, ki ga pripravljamo na MJU, smo sicer predvideli, da drugi del ZJU velja za javne uslužbence v državnih organih in občinskih upravah, razen določbe glede opravljanja drugih dejavnosti in nasprotja interesov, ki velja tudi za druge oziroma za vse javne uslužbence javnega sektorja, pri čemer je posebej opredeljeno, da za poslovodne organe veljajo enake omejitve kot za uradnike na položaju iz petega in šestega odstavka 100. člena ZJU. Kdaj se bo usklajevanje ZJU-1 nadaljevalo, zaradi dogovorov s sindikati javnega sektorja glede odprave plačnih anomalij ni mogoče predvideti, poleg tega pa ZJU ureja sistem javnih uslužbencev le v državnih organih in občinah in ne v celotnem javnem sektorju. Glede na navedeno in upošteva dejstvo, da je predlog ZIntPK-C že v postopku sprejemanja, predlagamo, da se navedeno vprašanje uredi z novelo ZIntPK-C enako in enotno za vse javne uslužbence javnega sektorja. Ker je torej predlagan način urejanja v ZJU-1 sicer nenavaden menimo, da bi bilo področje torej smiselno urediti v ZIntPK.

PRILOGA:

- Upravna odločba številka 090-44/2016/3

mag. Tanja Bogataj

državna sekretarka

Številka: 007-280/2017/23
Datum: 16.6.2017
EVA: 2016-2030-0057

Zadeva: Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije – mnenje MJU _ DODATNO
Zveza: vaš dopis z dne 13. 4. 2017

Ministrstvo za javno upravo je v ponovno medresorsko usklajevanje prejelo predlog Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije.

Strokovne službe ministrstva (STIPS) so preučile odgovor Ministrstva za pravosodje na skupne pripombe Ministrstva za javno upravo na predlog členov Predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (v nadaljevanju: ZIntPK-C). V nadaljevanju vam posredujemo dodatne odgovore:

K 30. členu

Glede na to, da je Komisija za preprečevanje korupcije že obravnavala primere tveganj za integriteto in korupcijo, v zvezi s sprejetimi donacijami, posebej v zvezi z okoliščinami odvisnosti od konkretnih dobaviteljev npr. rezervnih delov, vzdrževanja ipd., predlagamo ponovno preučitev našega predloga. Dejstvo, da donacije postanejo last delodajalca prej navedenih tveganj ne odpravlja. S tem, ko je komisija seznanjena s takimi primeri lažje vrši nadzor nad proračunskimi uporabniki po uradni dolžnosti, neodvisno od morebitnih prijav.

K 68. členu

K predlogu in vašemu odgovoru glede zapisa 68. člena in z njim povezanimi prekrški podajamo še dodatno obrazložitev oziroma predlog. Menimo, da bi zmanjšanje števila podatkov na zapisu o lobističnem stiku le na podatke o tem kdo je lobiral, za koga in v zvezi s čim, pri kom in kdaj, ravno tako dosegla cilj, ki ga zasledujejo določbe zakona o lobiranju. S tem pa bi bila podana možnost poenostavitve obrazca za zapis o lobističnem stiku. Trenutno zakonsko zahtevani podatki o tem ali se je lobiranec identificiral, kakšen je bil način lobiranja in ali je lobiranec lobista preveril (trenutni obrazce), so dejstva, ki jih mora lobiranec preveriti že prej preden sploh pristane v stik, ki ob neizpolnjevanju vseh treh kumulativno izpolnjenih pogojev mogoče sploh ne bo predstavljal lobističnega stika oziroma lobiranja, ki zahteva zapis o lobističnem stiku. V primeru, da lobiranec vsega navedenega pred stikom ni izvedel se z lobistom sploh ne sme sestati oziroma mora stik zavrniti. Glede na navedeno se nam zdi nesmiselno, da se to zapisuje naknadno po že izvedeni zavrnitvi, ker je z zavrnitvijo stika cilj zakona dosežen. Poleg tega je trenutno stanje takšno, da se nekateri zahtevani podatki na zapisu o lobističnem stiku in o prijavi lobiranja o prepovedanih ravnanjih lobiranja podvajajo.

V zvezi z navedenim prosimo za ponoven premislek.

mag. Tanja Bogataj
državna sekretarka

Mnenje SVZ (dano v ponovnem medresorskem usklajevanju):

Številka: 231-3/2017/4

Datum: 13.06.2017

Zadeva: Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije

Zveza: Vaš dopis št. 007-372/2016/78, ki smo ga prejeli dne 30.05.2017

V zvezi z vašim dopisom, v katerem pojasnjujete razloge in odgovarjate na naše pripombe glede novele Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije, sporočamo naslednje.

Kljub vašim pojasnilom, da pri predlogu novele ne gre za sistemsko nove rešitve, temveč za nadgradnjo veljavne ureditve, ponovno poudarjamo, da bi bilo treba zaradi obsežnih sprememb in dopolnitev pripraviti nov zakon, tudi zaradi vsebine, ki jo ta novela zakona ureja, in predvsem zaradi tako podrobnega urejanja posameznih vprašanj in uvajanja novih javno pravnih postopkov, po katerih bo odločala KPK. Ponovno tudi opozarjamo, da so člani preobsežni oziroma prenormirani in da kot taki lahko v praksi prinašajo nejasne in mestoma neuporabne rešitve (s tako podrobnim predpisovanjem pravil in postopka tvegamo tudi, da določeni primeri niso zaobseženi, saj vseh na ravni predpisa ni mogoče predvideti, čemur bi se z bolj splošnim predpisovanjem lahko izognili). Dejstvo, da so posamezni člani zgolj preneseni iz veljavnega poslovnika KPK, po našem mnenju tudi ni dovolj prepričljiv in utemeljen razlog za tako obsežno in podrobno normiranje, niti ne opravičuje priprave novele namesto novega zakona.

Glede uvajanja systemskega nadzora kot drugega javnopravnega postopka ponovno poudarjamo, da gre za presplošno ureditev, po kateri lahko KPK izvaja nadzor glede enega ali več področij (pa tudi systemsko – tretji odstavek) in v eni ali več institucijah, z drugimi nadzornimi organi ali sama, ... (torej nadzor glede vsega in povsod). Pri tem tudi ni jasno, na čigavo pobudo se začne takšen postopek in kdo konkretno ga vodi (verjetno ne nadzorujejo inštitucij funkcionarji sami). Poleg tega menimo, da sankcija za nesodelovanje subjekta nadzora ne more biti obveščanje javnosti, saj to samo po sebi ni sankcija, temveč gre pri obveščanju javnosti zgolj za zagotavljanje transparentnosti vodenja določenega postopka oziroma delovanja organa. Nadalje ni jasno, kako se sodelovanje drugih nadzornih državnih organov sklada s predpisi, na podlagi katerih delujejo ti organi, predvsem glede vodenja postopka takšnega nadzora in tudi priprave končnih ugotovitev/poročila. Nenazadnje je treba ponovno opozoriti tudi na dejstvo, da vsak postopek nadzora ali odločanja, predviden z veljavno zakonodajo, vodijo za to usposobljeni javni uslužbenci oziroma funkcionarji, ki imajo poleg predpisane izobrazbe (ustrezne smeri) opravljene tudi določene strokovne in druge izpite. Zato se postavlja vprašanje, kdo bo vodil postopke systemskega nadzora in ali bo za to sploh ustrezno usposobljen. Vsekakor bi bilo treba tovrstni postopek nadzora ustrezno predvideti in domisliti in ne zgolj prepisati iz poslovnika KPK.

V zvezi s postopkom ugotavljanja osebne primernosti funkcionarja KPK in predvidenimi člani komisije, ki bo to ugotavljala, se strinjamo z vašim pojasnilom, da so predvideni člani osebe, ki so zaradi narave funkcije ali dela vredni zaupanja, vendar še vedno menimo, da dejstvo, da so vredni zaupanja, ni dovolj za ugotavljanje osebne primernosti funkcionarja. Zato ponovno sprašujemo, kakšne kompetence imajo predsednik Sodnega sveta, predsednik Državnotožilskega sveta, predsednik Uradniškega sveta in redni profesor prava, da bodo lahko odločali v predvidenem postopku, saj gre za strokovnjake pravne stroke, ki jim opravljanje tovrstnih nalog ne nalagajo področni predpisi, temveč pri svojem delu opravljajo popolnoma drugačne naloge. Še vedno tudi ni obrazloženo, za kakšen postopek v konkretnem primeru gre (verjetno to sploh ne more biti postopek temveč zgolj izdaja mnenja), menimo pa tudi, da ga bo v praksi zelo težko izpeljati. Čeprav imata podobno določbo glede osebne primernosti npr. Zakon o sodniški službi in Zakon o državnem pravobranilstvu, ki določata pogoj osebne primernosti za opravljanje nalog sodnika oziroma državnega pravobranilca, pa ne poznata postopka ugotavljanja osebne (ne)primernosti (določata zgolj razrešitev, če gre za kaznivo dejanje, zaradi katerega je sodnik ali državni pravobranilec osebno neprimeren za opravljanje svoje funkcije). Glede na navedeno menimo, da določanje tovrstnega postopka ni primerno in da bi bila lahko sporna tudi njegova izpeljava v praksi.

Glede izdajanja pravilnika o prepovedi in omejitvah sprejemanja daril ponovno opozarjamo, da KPK ni nosilec oblasti in zato ne subjekt politične odgovornosti, kar pomeni, da ne more izdajati predpisov, za katere nosilci oblasti prevzemajo tudi odgovornost. Podzakonske predpise lahko na podlagi zakona na državni ravni izdajajo le vlada in ministri. Na podlagi javnega pooblastila lahko izvršujejo zakon s splošnimi akti za izvrševanje javnih pooblastil nosilci javnih pooblastil. Na podlagi 121. člena Ustave Republike Slovenije se javno pooblastilo lahko podeli fizičnim in pravnim osebam. Ker je KPK organ in ne pravna oseba, tudi ne more biti nosilec javnega pooblastila. Naša služba je na neustavnost pravilnika, ki bi ga izdala KPK, ki ni oblastni organ izvršilne veje oblasti niti ni pravna oseba, da bi bila lahko nosilec javnega pooblastila, opozarjala že ob pripravi veljavnega zakonskega besedila. Ponovno tudi poudarjamo, da je določanje načina razpolaganja z darili, vodenja seznama in drugih vprašanj v zvezi s sprejemanjem daril predmet predpisa, in sicer zakona, saj gre za določanje obveznosti javnih uslužbencev in funkcionarjev, ki morajo biti urejene na ravni zakona, kot to določa 87. člen Ustave Republike Slovenije. Le z izrecnim zakonskim pooblastilom lahko vlada, kot to izhaja iz 21. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije, izda uredbo za uresničevanje pravic in obveznosti (ne pa tudi za njihovo določanje) državljanov in drugih oseb. Čeprav v dopisu navajate, da je KPK že izdala Pravilnik o omejitvah in dolžnostih funkcionarjev v zvezi s sprejemanjem daril (Uradni list RS, št. 53/10 in 73/10), pa je po našem mnenju ta pravilnik neustaven, na kar smo, kot smo navedli zgoraj, opozarjali v svojem mnenju ob pripravi veljavnega besedila zakona.

S spoštovanjem,

Pripravila:

Petra Mundy Brugneri

Dr. Janez Pogorelec
NAMESTNIK DIREKTORICE